

TEREMTÉS – 2. Az ember teremtése

Horváth Sándorné Éva tanításvázlata

Nyim, 2017. 01. 27.

Életfeltételek

Ismétlésképpen tekintsük vissza az előző tanításra.

2Péter 3,5-6.

5. Mert készakarva nem vesznek tudomást arról, hogy egek régtől fogva voltak, és föld, mely vízből és víz által állott elő az Isten szavára;

6. Amelyek által az akkori világ vízzel elborítottván elveszett.

Létezett egy Ádám előtti világ, amely egy ítélet következtében megsemmisült, amit sokan figyelmen kívül hagynak. De Isten újrateemtette a földet, bele a növény- és állatvilágot, majd az embert. A növény- és az állatvilág teremtése kétlépcsős volt. A Biblia első fejezetében a szellemi teremtést, a második fejezetében a fizikai teremtést láthatjuk.

1Mózes 1,11.

11. Azután monda Isten: Hajtson a föld zsenge füvet, maghozó füvet, gyümölcsfát, amely gyümölcsöt hozzon az ő neme szerint, amelyben legyen néki magva e földön. És úgy lett.

Ez a növények szellemi teremtéséről szól.

1Mózes 2,5-6. 9/a.

5. Mikor az Úr Isten a földet és az eget teremté, még semmiféle mezei növény sem volt a földön, és még semmiféle mezei fű sem hajtott ki, mert az Úr Isten még nem bocsátott esőt a földre; és ember sem volt, aki a földet művelje;

6. Azonban pára szállott fel a földről, és megnedvesíté a föld egész színét.

9/a. És nevele az Úr Isten a földből mindenféle fát, tekintetre kedvest és eledelre jót, az élet fáját is a kertnek közepette...

Ez a növények fizikai teremtéséről szól. A növények kifejlődéséhez vízre volt szükség, amit Isten eső formájában biztosított.

1Mózes 1,20-21.

20. És monda Isten: Pezsdüljenek a vizek élő állatok nyüzsgésétől; és madarak repdessenek a föld felett, az ég mennyezetének színén.

21. És teremté Isten a nagy vízi állatokat, és mindazokat a csúszómászó állatokat, amelyek nyüzsgnek a vizekben az ő nemük szerint, és mindenféle szárnyas repdesőt az ő neme szerint. És látá Isten, hogy jó.

Ez az állatok szellemi teremtéséről szól.

1Mózes 2,19-20/a.

19. És formált az Úr Isten a földből mindenféle mezei vadat, és mindenféle égi madarat, és elvitte az emberhez, hogy lássa, minek nevezze azokat; mert amely nevet adott az ember az élő állatnak, az annak neve.

20/a. És nevet ada az ember minden baromnak, az ég madarainak, és minden mezei vadnak...

Ez az állatok fizikai teremtéséről szól. Elképzelhető, hogy az állatok is hasonlóképpen keltek életre, mint az ember, amikor Ádám nevet adott nekik. Az állatok nem szellemi lények, így nem tartoznak az ember osztályába, ezért nem tudunk velük szellemi közösségben lenni. Isten megalkotta a világegyetemet, ezt követően a földön elsőként az életfeltételeket (növény- és állatvilág) biztosította, majd életre hívta az embert.

Zakariás 12,1.

1. Az Úr Igéjének terhe Izrael ellen. Így szól az Úr, aki az egeket kiterjesztette, a földet fundálta, és az ember kebelébe szellemet alkotott:

Az ember teremtése

Most nézzük meg részletesen az ember teremtését, ami szintén kétlépcsős volt. Isten elsőként szellemi szinten tervezte meg az embert és azt, hogy miként teszi őt úrrá a föld felett.

1Mózes 1,26-28.

26. És monda Isten: Teremtsünk embert a mi képünkre és hasonlatosságunkra; és uralkodjék a tenger halain, az ég madarain, a barmokon, mind az egész földön és a földön csúszómászó mindenféle állatokon.

A Biblia egyik hatalmas kijelentése az, amikor Isten azt mondta többes számban: Teremtünk embert a mi képünkre. Itt Isten a Szentháromság tagjaihoz szólt, mert a teremtésben Őrajta kívül részt vett a Szent Szellem és az Ige (Jézus) is. Az ember Isten képre teremtett, ezért az ember hármas felépítésű szellemi lény (szellem, lélek és test), úgy ahogy Isten is (Atya, Fiú és Szent Szellem).

1. Az ember *szelleme* a szellemi világgal van kapcsolatban (az újjászületettek Isten Szellemével kerülnek kapcsolatba).

2. Az ember teste az öt érzékszerven keresztül a fizikai világhoz kapcsolódik. Az ember *teste* utal Jézusra, Aki az Isten testben való megjelenése volt a földön. (Ján. 14,8-9. 7.)

3. Az ember *lelke* az értelem, az érzelem és az akarat világához kapcsolódik. Az ember lelke kapcsolja össze az ember szellemét a testével, mint ahogy a Szent Szellem köti össze az ember szellemét Istennel.

27. Teremté tehát az Isten az embert az Ő képre, Isten képre teremté őt: férfiúvá és asszonnyá teremté őket.

Ádám Istennek pontos képmása volt. Tehát Isten másolatot készített az Ő lényéről, vagyis az ember nem a majomtól származik. Az ember az Édenben ugyanolyan igaz, ép és boldog volt, mint Isten. Isten azért teremtette az embert, hogy neki is legyen családja, akit körül tud venni a szeretetével és gondoskodásával. Isten célja az volt az emberrel, hogy társkapcsolata legyen vele, és az ember megismerje Őt.

Mi Istennel egy osztályba tartozunk, ezért képesek vagyunk Vele és embertársainkkal közösségekben lenni. Az ember Isten képmása, ezért képes ugyanazon a hitszinten cselekedni (működni), mint a Teremtője. Ádám feladata az volt, hogy uralkodjon a föld felett úgy, hogy a hitét szabadítsa fel a szavaiban, ahogy Isten is tette az Ő Szavaival.

28. És megáldá Isten őket, és monda nékik Isten: Szaporodjatok, és sokasodjatok, és töltsétek be a földet, és hajtsátok birodalmatok alá; és uralkodjatok a tenger halain, az ég madarain és a földön csúszómászó mindenféle állatokon.

Az Ige azt mondja, hogy Isten arra teremtette az emberiséget, hogy uralkodjon az *egész földön*, és *minden élőlényen*. Tehát Isten nem azt mondta az embernek: 'Tűrjétek el minden megpróbáltatást, úgysem tehettek ellene semmit, mert aminek meg kell történnie, az úgyis megtörténik.' De ez nem igaz, mert Isten uralkodásra teremtette az embert és azt mondta neki, hogy uralkodjon a földön! Más szavakkal azt mondta Isten, ha a jövőben bármi is jön ellenetek (katasztrófák, balesetek, járvány), ti magatok gyakoroljátok hatalmat felette! Ahogy Isten a teremtéskor használta a hittel kimondott szavait, te is hasonlóan használd a hitedet és a kimondott szavaiddal változtasd meg a körülményeidet.

1Mózes 2,3.

3. És megáldá Isten a hetedik napot, és megszentelé azt, mivelhogy azon szűnt vala meg minden munkájától, melyet teremtve szerzett Isten.

Amit Isten hat napon át végzett, azt nevezi a Biblia szellemi teremtésnek. Ez a szellemi világban történt Isten kimondott Szava alapján. Az imánk is ezen isteni elv alapján működik: amit hittel kimondunk, az először szellemben megfogom, majd fizikai valóságot ölt. Az 1Mózes 1. fejezetében a szellemi teremtésről olvashatunk, majd a 2. fejezetben válik mindez fizikai valósággá.

Van, amit Isten teremtett és van, amit készített. Isten a földet *teremtette*, de az ember testét viszont abból *készítette*, amit előzőleg már megteremtett. Ezt egy példával fogom szemléltetni: készíthetsz fából egy épületet (kutyaólat, garázst). A fák már léteztek, mielőtt a fából készült építmény megépült volna. Nem te teremtetted az épületet, hanem te építetted, formáztad és alakítottad azt, a már létező anyagokból.

Isten a földgolyót a Szavával teremtette, az embert pedig a már meglévő földből alkotta, formázta, mint egy szobrot. Isten fogott (kezébe vett) valamit, amit már megteremtett (a földet) és megformálta az ember testét a megnedvesített porból, ami már létező anyag volt.

1Mózes 2,6-7.

6. Azonban pára szállott fel a földről, és megnedvesíté a föld egész színét.

Így elkészült az ember, megvolt minden végtagja és szerve, ezért egy tökéletes példány volt, de még egy szikrányi élet sem volt benne. Ha Isten kiengedte volna a kezéből, akkor élettelenül a földre zuhant volna. Az Ige azt mondja: Isten az embert a föld porából *formázta* meg, de mindaddig nem volt benne élet, amíg Isten az élet leheletét bele nem lehelte. (Jak. 2,26) Az ember akkor kelt életre, amikor Isten Ádámnak a szellemét belelehelte az élettelen emberi alakba.

7. És formálta az Úr Isten az embert a földnek porából, és lehelte az ő orrába életnek leheletét. Így lett az ember élő lényé.

Amikor Isten az életet lehelte a földből formált alakba, akkor lett az ember Isten lényének pontos képmása. Amíg Isten a férfit a földből alkotta, addig a nőt a férfi oldalbordájából hozta elő.

A szaporodás képessége

Isten férfit és nőt rendelt egymás mellé, hogy utódaik szülessenek, és ezáltal benépesíthessék a földet. (1Móz. 1,28)

1Mózes 5,2-3.

2. Férfiúvá és asszonnyá teremté őket, és megáldá őket és nevezé az ő nevüket Ádámnak (ember, emberiség, emberi faj), amely napon teremtetének.

3. Élt pedig Ádám százharminc esztendőt, és nemze fiat az ő képére és hasonlatosságára, és nevezé annak nevét Sétnek.

Ahogy az ember Isten pontos mása, ehhez hasonlóan a megszületendő gyermek is hasonlít a szüleiére (külső és belső tulajdonság). A teremtés törvénye úgy működik, hogy minden a saját fajtája szerint terem, akkor Sétnek is (aki Ábel helyett született) olyannak kellett lennie, mint Ádámnak. Isten úgy gondoskodott a teremtésben a szaporodásról, hogy az élővilág (növény, állat, ember) képes legyen folytonosan reprodukálni önmagát.

1Mózes 1,11-12. 21. 24-25. 28.

11. Azután monda Isten: Hajtson a föld zsenge füvet, maghozó füvet, gyümölcsfát, amely gyümölcsöt hozzon az ő neme szerint, amelyben legyen néki magva e földön. És úgy lett.

12. Hajta tehát a föld zsenge füvet, maghozó füvet az ő neme szerint, és gyümölcsstermő fát, amelynek gyümölcsében mag van az ő neme szerint. És látá Isten, hogy jó.

21. És teremté Isten a nagy vízi állatokat, és mindazokat a csúszómászó állatokat, amelyek nyüzsgenek a vizekben az ő nemük szerint, és mindenféle szárnyas repdesőt az ő neme szerint. És látá Isten, hogy jó.

24. Azután monda az Isten: Hozzon a föld élő állatokat nemük szerint: barmokat, csúszómászó állatokat és szárazföldi vadakat nemük szerint. És úgy lett.

25. Teremté tehát Isten a szárazföldi vadakat nemük szerint, a barmokat nemük szerint, és a földön csúszómászó mindenféle állatokat nemük szerint. És látá Isten, hogy jó.

28. És megáldá Isten őket, és monda nekik Isten: Szaporodjatok, és sokasodjatok, és töltsétek be a földet, és hajtsátok birodalmatok alá; és uralkodjatok a tenger halain, az ég madarain és a földön csúszómászó mindenféle állatokon.

Minden élőlénynek valamilyen formában van magja, a növényeknek, az állatoknak és az embernek egyaránt. A magban pedig benne van az a képesség, hogy a saját fajtája szerint meg tudja sokszorozni önmagát. Isten tehát olyan bölcs módon hívta életre a világot, hogy a teremtményeiben benne található a mag az újrateheremtéshez.

Ha Isten csak teremtett volna (növényeket, állatokat) és nem adta volna meg hozzá a szaporodás képességét, akkor Ádám bűnbeesése után mindent újból kellett volna teremtenie, mert az átok következtében idővel valamennyi élőlény elpusztult volna. Naponta újra meg újra kellett volna teremtenie mindent, ha mindjárt kezdetben nem gondoskodott volna a reprodukáló magról.

Az igazság az, hogy Isten az eredeti teremtés óta nem teremtett. Isten tehát nemcsak megteremtette az élőlényeket, hanem megadta nekik azt a képességet, hogy önmagukat ismételten előállítsák. Isten áldása és kenete ma is képessé teszi az embert arra, hogy szaporodjon és sokasodjon. Isten a hatodik nap végére elkészült a teremtséssel, és megpihent a hetedik napon.

1Mózes 2,2.

2. Mikor pedig elvégezte Isten hetednapon az Ő munkáját, amelyet alkotott, megszűnénk a hetedik napon minden munkájától, amelyet alkotott.

Isten az univerzumon belül az embernek a földet jelölte ki lakhelyéül.

Ésaiás 45,18.

18. Mert így szól az Úr, aki az eget teremté; Ő az Isten, aki alkotá a földet és teremté azt és megerősíté; nem hiába teremté azt, hanem lakásul alkotá: Én vagyok az Úr és több nincsen!

Ezért mondta Isten Ádámnak, hogy hajtsa uralma alá a földet és uralkodjon fölötte. Isten a hívőknek megadott minden hatalmat és erőt és azt mondta nekik: Te légy a földnek az istene, ahogy én vagyok az eget Istene.

Zsoltárok 115,15-16.

15. Áldottai vagytok ti az Úrnak, aki teremtette a mennyet és a földet.

16. Az egek az Úrnak egei, de a földet az ember fiainak adta.

Isten nem földigilisztának helyezte az embert a földre, akit bárki eltiporhat, hanem a megteremtett földet rábízta, hogy őrizze azt. Isten adott az embernek útmutatást és képességet arra, hogy a kezében tartsa a földi dolgok működését.

Zsoltárok 8,4-6.

4. Micsoda az ember, hogy megemlékezel róla? És az embernek fia, hogy gondod van reá?

5. Hiszen kevéssel tetted őt kisebbé az Istennél (Elohim), és dicsőséggel és tisztességgel megkoronáztad őt!

6. Úrrá tetted őt kezeid munkáin, mindent lábai alá vetettél;

Mindenkinek megértést kellene vennie abból, hogy Isten arra teremtette az embert, hogy kis istenként uralkodjon a földön ma is.

